

נידה ס: (המשנה) עד סא: (המשנה)

המשנה

3 נשים שישנו וראו כתם על הסדין:
 כולם טמאות.
בדקה אחת מהן ומצאה שהיא רואה:
 היא טמאה וחברותיה טהורות.
היתה אחת מהן מעוברת או מיניקת:
 היא טהורה וחברותיה טמאות.
היו כולם מעוברות:
 כולם טמאות.

רב: דווקא אם בדקה בזמן של שיעור וסת.
 וזאת כשיטת ר' פדא:
אישה ששימשה וראתה דם בשיעור וסת - בעלה חייב חטאת.
שהתעסקה בטהרות וראתה דם בשיעור וסת:
ר' פדא: הטהרות טמאות בתורת ודאי - 'טהרות' זה כמו בעלה.
ר' אושעיא: הטהרות טמאות מספק - 'טהרות' קל מבעלה.
טעמו של ר"א: בתשמיש האבר עיכב את יציאת הדם, בטהרות לא.

המשנה

3 נשים שישנו וראו כתם על הסדין:
 האישה שתחתיה הכתם והאישה שליד הכתם - טמאות.
 האישה שאפילו לא ליד הכתם - טהורה.
 ואם עברה מעל הכתם בדרכה למיטה - טמאה גם הרחוקה.
בדקה שתים מהן ומצאו שהן טהורות: טהורות.
מצאו כולן שהן טהורות: כולם טמאות.
היו שלושה גלי אבנים שבאחד מהם אבד מת - ובדקו את כולם ולא מצאו: ר"מ: טמא - כמו ב3 נשים שראו כתם.
חכמים: טהור - כנראה שעורב נטל את המת.

במשנה הקודמת כולם היו טמאות - זאת כיוון ששם הן שכבו מחובקות.

ר"מ: יש מקרים שבדקו ולא מצאו ורק אחר כך נמצא במקרה.
 חכמים: כנראה שהבדיקה לא היתה מספיק יסודית.

בגד שאבד בו כתם: ת"ק: מעביר עליו 7 סמנים, ר' שמעון בן אלעזר: בודקו שכונות שכונות (שכונה - 3 אצבעות).
בגד שאבד בו שכ"ז: בגד חדש - נבדק עם מחט, בגד ישן - נבדק בחמה.
בגד שאבד בו כלאים: ברייתא - יכול לעשות ממנו תכריכים למת, (מת פטור מהמצוות רפרם בר פפא - אם צובעו מותר (צבע לא נתפס בכלאיים)).

בגד צמר שאבד בו חוט ולא יודע אם נשר: מר זוטרא: כיוון שבמקרה זה האיסור רק מדרבנן מותר.
רב אשי: גם במקרה זה האיסור מדאורייתא.

האמוראים נחלקו האם שעטנז מהתורה אסור רק אם גם טווי גם שווע וגם נוז או שמספיק רק אחד מהדברים הללו.
הלכה כמר זוטרא!

בבגד צבעוני לא גזרו דין כתמים.
 ולכן בפולמוס של אספסינוס לא אסרו ללבוש בגדים צבעוניים כדי לאפשר לנשים ללבוש בגדים צבעוניים ולהנצל מכתמים.